

Krystallkulen finnes ikke

Terje Galtung
psykolog

Ingen – heller ikke psykologer – har krystallkulen som kan forutsi våre handlinger.

BARNEVERN

PSYKOLOG THORE LANGFELDT skal overfor barneverntjenesten i en kommune ha garantert at en klient ikke ville komme til å forgripe seg på sin samboers datter så lenge han ikke ble utsatt for stress. (Aftenposten, 22. november.) Barneverntjenesten var før dette blitt alarmert om mannens overgrepshistorie, og hadde sørget for at han midlertidig flyttet ut fra hjemmet. Han var til samtale med barneverntjenesten og møtte opp med Langfeldt og advokat. I tillegg til sin garanti uttrykte Langfeldt også at det ville påføre mannen et traume dersom han ikke fikk feire jul sammen med familien sin. Dette må oppfattes som at et slikt «traume» ville være et stressmoment som kunne medføre fare for seksuelle overgrep. Barneverntjenesten stolte på Langfeldts garanti, tillot at mannen flyttet tilbake til kvinnen, og etterkom anmodningen om ikke å informere henne om hans overgrepshistorie. Konsekvensen var at barnet ble utsatt for seksuelle overgrep i de følgende to årene. Langfeldt har ikke korrigert Aftenpostens versjon av saken.

Ekspertvelde

Barneverntjenesten hadde et selvstendig ansvar for å ta standpunkt til om moren skulle informeres om mannens tidligere seksuelle overgrep, og kan ikke fraskrive seg dette ansvaret. I mange saker må barneverntjenesten støtte seg på ekstern ekspertise på vesentlige områder for sine beslutninger om tiltak. Selv om det var galt, var det forståelig at Langfeldts garanti virket overbevisende / overtalende for barnevernslederen. Garantien virker enda sterkere når den kommer fra den i landet med lengst erfaring med behandling av seksuelle overgripere, og anses å være vår ypperste ekspert på området.

Kanskje burde barneverntjenesten hatt mistanke da Langfeldt karakteriserte manglende julefeiring sammen med en samboer som et traume for mannen.

Selv om dette er en ekstrem sak, har jeg gjennom mange år erfart at barneverntjenesten har fattet vedtak som de selv tviler på er riktige, men som er anbefalt av en ekstern sakkyndig psykolog. Jeg har sett flere tilfeller av hvordan slike anbefalinger har fått svært uheldige konsekvenser for barn. Så lenge den kommunale barneverntjeneste ikke har den nødvendige kompetanse selv, er dette både forståelig og svært uheldig.

Jeg mener konklusjonen landets barneverntjenester må trekke, er å skaffe seg sin egen ekspertise. I mellomtiden må de sørge for å være seg sitt selvstendige ansvar bevisst ved kritisk å vurdere slike eksterne ekspertråd fra fagfolk som ofte har minimal kunnskap innen barnevernfaget.